

ció horitzontal. La colla dels quintos es desfà (165)
durant les festes d'agost després d'acceptar pel poble
i fan vendre els animals que no s'han menjats i
es repartixen els diners que els sobren. Una nit
de festes canten alabades a les fadrines.

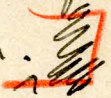
Podríem parlar, també, dels rams a les fadri-
nes, pel mes de juny, la nit de Sant Joan. Però ara
els rams ja no es fan. No ~~havem~~ ^{hem} conegut aquesta
festa i nosaltres volíem descriure coses vistes. Sabem
que la nit de Sant Joan els fadrins, previ permís de
l'autoritat, es reunien a la porta de l'església i des-
prés de cantar una jota a l'Assumpció, donat que
el temple està dedicat a la Verge Maria sota aquesta ad-
vocació, li pintaven un ram al panys de la paret amb
mangra. Després, i tot seguit, cada fadri pintava el seu
ram a la promesa o a la que jure que pretenia---

Nosaltres no hem conegut sinó la caricatura
d'aquest costum i bell costum. Els fadrins pintaven
no rams, sinó creus i escribien paraulotes de mo-
fa a les fadrines velles o esquerrades, a les fadrines
que per algun motiu calia suposar no es casarien
ja. Però això no arribà a ésser costum. Dura, elogi i
indecent, el temps de fadrinatge d'una colla d'amics
feters, insolents i desficiats que es dedicaven a supar-
tifar amb porqueria les parets i també a tallar campis-
sos, trencar vidres, fanals de petroli de la il·luminació
ció pública ---

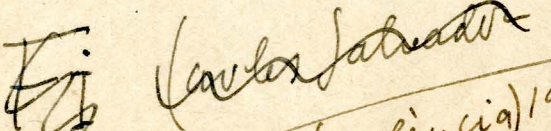
~~11238~~

Podríem parlar del costum religiós de ve- (166
nar pels carrers de la vila el Rosari de l'Aurora;
però no l'hem conegut, tampoc. Avui, i no com a
costum de fondes arrels, els veïnats dels retaules de sa-
joletes dedicats a la Verge del Roser, que està da-
vant per davant del carrer de l'Hortal - oficialment
del poeta mossèn Jaquim Garcia i Girona, i el de Sant
Antoni, que és vora la barana del mur, en el Torren-
till i el de Sant Domènec, a les eres d'aquest nom,
volen gravar el dia corresponent els ~~six~~ nínxols
dels retaules amb punys de flors naturals i de paper,
i en ser de nit, passar el rosari i cantar els goigs al
ras, ~~per~~ ^{per} ~~la~~ ^{per} ~~il·luminació~~ ^{il·luminació} d'uns quants ciris
i unes bombetes elèctriques. Així mateix volen
fer els veïns dels antics portals de la Mare de Déu
del Carme, a l'entrada del fossar vell i els de Sant
Roc i Sant Cristòfol. Però aquestes festetes de carrer,
més que no festetes de barri, es fan ni alguna per-
sona del veïnat s'hi interessa. La festa del poble
no en fa cas, ni gens, ni poc.

Per aquestes raons solament enregistrem en
aquest epileg els costums vacil·lants o desapareguts i
no els incloem en el corpus de l'obra.

Benassal, 1947.

 ~~Benassal~~ petit

F. J.
Benassal (València) 1947

= Epileg =

~~Ja~~ ja estan descrites les festes benassalenques, i aquesta relació i explicació ens ha resultat un llibre. Algui dirà que no hem esgotat el tema. ~~Però~~ ~~no potser no, perquè es veu la cosa~~ Volíem escriure el llibre de les festes, no el llibre dels costums benassalencs. ~~I ho havem aconseguit.~~ ~~no havem aconseguit.~~ De festes folklòriques, ja no n'hi ha d'altres. De costums folklòrics, sí. Podríem parlar, per exemple, dels quintos i les fadrines. ~~El~~ quinto que cada any van a acompanyar pels masos durant la temporada de la sega i de la batuda i que cada nit retornen al poble amb amples capells de palla quarants d'alfaluga o de timonet, cantant més tonades lentes i clares, que de lletra castellana. Sopen junts, cada nit, del que acompanyen durant el dia. A l'endemà eixiran novament als camins. Acompanyen diners i pa i mel i fruites seques i animals de pell i ^{de} ploma. Aquests animals els porten al poble penjats d'un bastó en porri.

